

Veto

Leuven Studentenweekblad
Jaargang 13, '86-'87
Nr. 10, dd. 4 december 1986
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verant. Uitg.: Filip Huyzenruyt
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

24 uur

Een van de absolute toppers in het Leuvense sportgebeuren blijft toch wel de 24 uur. Voorgaganieuws, zo zou je zeggen, maar door de toch wel opzienbarende aktualiteit verbannen naar p. 6.

Filozuipen

Niets helpt meer om een flink eind uit je nek te kunnen lullen dan een stevige portie alcohol. Dat weten ook de filosofen — stel je voor dat zij het niet zouden weten... Maar omdat het nieuwe epikurisme ook wel houdt van stijl, richtten de filosofen een laafplaats met stijl in: hun Bar. Voor een gesprekje over Heidegger, een discussietje over Plato en een gedachtenwisseling over het dekonstruktisme in de hoogste kringen, één adres, p. 6.

Zwart werk

De Leuvense horeka zou nooit zo floreren zonder zijn vele zwartwerkers. Veto heeft alle begrip voor de hoge loonkost en voor de arme student die een spaarcentje wil bijverdienen. Maar, als het ergens te erg wordt moet dat ook gezegd worden. Verschillende wegen leiden naar een reeks erg op elkaar gelijkende kafees. Toeval of kwaad opzet? Oordeel zelf op p. 7.

NA TWEE DAGEN staken en 21 uur bezetting van het rektorat kwamen uiteindelijk franstalige rijkswachters de boel opruimen. (Foto's Carl Govaerts)

Schild en vriend in Leuven?

Wellicht hebt ook u, beste lezer, het moeilijk om nog enig zicht te behouden op al die stakingen, sit-ins en andere betogingen. Wij deden voor u een poging om alles eens op een rijtje te zetten.

Donderdag 27 november: 16.00 u.

Op het Pauskollege is een alternatief zangfeestje aan de gang voor de democratisering van het onderwijs. Er is honderd man aanwezig, maar dat is blijkbaar niet naar de zin van een paar bewoners van de koten aldaar: ze beginnen met bommetjes te werpen.

Een trieste voorbode wellicht van wat maandag volgen zou.

Donderdag 27 november: 17.00 u.

Er is iets op til. Plots stroomt alle volk uit het Pauskollege weg. Het uur U is aangebroken. Plots is de vonk ontstaan die de aktie nodig had. In een mum van tijd zit meer dan honderd man binnen op het rektorat. De hiaten in het veiligheidssysteem van Dillemans worden genadeloos afge-straft.

Boven worden liedjes gezongen. De vertegenwoordigers vragen een onderhoud met de rektor. Deze radicale aktie wil de uiting zijn van massaal protest. Nu moet de academische overheid wel luisteren!

"Wij willen Dillemans!" En noch algemeen beheerder Tavernier, noch professor Masschelein kunnen hen daar van af brengen. Hoe ze zich ook kronkelen — we hebben voorwaar heel vreemde argumenten mogen horen die avond.

Donderdag 27 november: 22.00 u.

Dillemans stapt uit de lift. Wat de studenten van hem willen, is duidelijk. Duidelijkheid! De rektor moet nu eindelijk eens stelling nemen in de zaak van de regeringsmaatregelen — en dat wil eigenlijk zeggen: achter het eisenplatform van de Sociale Raad gaan staan.

vervolg op p. 3

Betoging maandag

De uitlopers doen van zich spreken

Het moet jaren geleden zijn (van in '68 zegt men) dat er in Leuven zo veel studenten op straat zijn gekomen. De bezetting van het rektorat heeft een vonk doen overslaan, maar iemand had gedacht dat de nieuwe "apatische" studentengeneratie zo licht ontvlambaar was. Meer dan 1200 studenten trokken maandagavond door Leuven. Het was een prettige betoging. Op sommige momenten zelfs ludiek. Maar het venijn zat in de staart.

Rond de klok van vijf blijkt de bijeenkomstplaats vóór Alma II te klein. Spandoeken, een Franse drie-klleur en een enorme hoop mensen, warm ingeduffeld tegen de vrieskou. Iets na vijven zet de meute zich in beweging. Al snel wordt duidelijk dat het niet de traditionele harde kern van dertig man is die betoogt. Meer dan duizend mensen worden er geteld. Niet alleen "linkse ratten", maar ook heel wat nieuwe en jonge gezichten, een generatie die nooit betoogde (een enkele rakettenbetoging buiten beschouwing gelaten).

"Demokratisering van het onderwijs" wordt geskandeerd. Een enkeling bedenkt een amusante variante. "Stop de afbraak van de social sektor" wordt "Afbraak van de asociale sektor". Als de stoet aan de Hallen belandt gaan de betogers zitten. Dillemans en het personeel worden aangemaand om mee te doen. Na een tijdje — de achterwerken koelden snel af op de koude wegbedekking — zet de betoging zich terug in beweging. Voor niet lang echter want aan het stadhuis gaat het duizendkoppig monster weer zitten. In een fel gesmaakte speech hekkelt vrijgestelde Marcel Lauwers het optreden van politie en rijkswacht vrijdij. De voornaamste slogans worden nog eens geskandeerd "omdat burgemeester Van Sina zou begrijpen waarover het gaat en dat het menens is."

Hoe?

Daarna wordt er opgetrokken richting Letteren en Wijsbegeerte waar op dat moment een fakulteitsraad plaatsvindt over o.a. de grieven van de studenten. Wat verder wordt de hit van de betoging in *La Bamba*- en *There will be no next time*-versie gezongen. Een jongen met een gitaar doet zijn best om het geheel een minimum van muzikale begeleiding te bieden. Eindpunt is

terug Alma II, waar het geheel wordt besloten met een volksvergadering. Bedoeling was om daar plannen voor verdere aktie op te stellen. Al gauw polariseert de vergadering. De enen (in de meerderheid) willen kalm akties voorbereiden voor de volgende dagen. Anderen willen direkte aktie, meer bepaald een sit-in voor de Hallen (of het rektorat zo u wil) om het optreden van de rijkswacht van vrijdij (dat niet bepaald zachtvaardig te noemen was) te laken. Al gauw is het probleem: wat moeten we nu doen? Moeten we mee doen? Sociale Raad verdedigt de stelling dat het juist de bedoeling is van de volksvergadering dat ieder zijn zegje en zijn standpunt naar voren kan brengen en dat men de harde kern die aktie wil voeren dat ook niet kan beletten of verbieden.

Maar in plaats van dan massaal te gaan sit-innen gaat een groepje van 50 man naar de Hallen, waar zij de te verwachten behandeling krijgen: opgepakt en weggevoerd. Ondertussen vergaderen de "planners" in ISOL. Marcel Lauwers gaat onderhandelen met de rijkswacht om de sit-inners vrij te krijgen. Bij de rijkswacht is het antwoord hetzelfde als vrijdij: indien het kalm blijft in de stad komen de studenten vrij.

Menens?

Bizar genoeg treedt er dan een derde partij op, het NSV en aanverwante kornuiten. Deze knapen vinden het goddelijk om de rijkswachters te jennen. Tot na 11 uur ontspint zich een boeiend spelletje tussen kat en muis. De Brusselse rijkswachters halen zelfs het grof geschut boven: waterkanonnen en traangas. Spijtig echter dat als deze rakkers eindelijk eens hun kop boven water steken om te protesteren dat het gebeurt op een verkeerd tijdstip. Ondertussen blijven de eerder gearresteerden in de Bogaardenstraat opgesloten. De mensen van sociale raad overreden de rijkswachters uiteindelijk met het argument dat deze derde partij eigenlijk niets met de oorspronkelijke betogers te maken hebben. Hierop worden dan de studenten binnen het half uur vrijgelaten.

Toch blijven twee vragen onbeantwoord. Handelde NSV en Co enkel omdat het leuk is om rijkswachters te kloten of zijn zij ook begaan met de democratisering van het onderwijs? En: waarom moest politie en rijkswacht zo hardhandig optreden; zelfs argeloze voorbijgangers kregen fikse klappen van overijverige (of over-spanssen?) wetsdienaars.

Jan Huysse

Staking

De akties tegen de regeringsmaatregelen nemen niet steeds zo'n proporties aan dat ze de nationale pers halen. En toch zijn ook de stillere akties het vermelden waard. Zo werd er op donderdag gestaakt in nagenoeg alle fakulteiten. Een verslag hiervan op pagina 8.

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de het redactiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties ingebegrepen; dit komt overeen met ca. 1 gekikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Parafreen

Het interview met Dr. Somers leert ons veel meer over de hedendaagse pseudo-positivistische mode om alles in hokjes, categorieën en types onder te verdelen, dan over de persoon van Jezus zelf. Onder het mom van een wetenschappelijke analyse wordt de persoon die eeuwenlang miljoenen mensen heeft begeesterd afgedaan als een "parafrenisch" figuur, waarbij de auteur het blijkbaar niet zo zeer te doen is om een psychologische visie te vellen, maar vooral om het psychopathologische karakter ervan te duiden.

Het is duidelijk dat men, door een naam aan iets of iemand te geven, eerder zichzelf in een hokje plaatst dan de persoon zelf. Zo zal Dr. Somers voor de énen een "verlichte" geest zijn, — recht voor de raap en positief-wetenschappelijk geïnstrueerd —, voor de anderen een paranoïde hetzemaker. Zo is Veto voor velen een progressief, kritisch en bijtijds studentenblad, en voor anderen een neurotisch links "blaadje" met anarchistische trekjes. Zo zal de ondergetekende briefschrijver het voor sommigen het voor het rechte eind hebben, voor anderen een conservatief-piëtaut-betweter. Zo zal ook de figuur van Jezus-Christus voor sommigen een halve-gare zijn (en dit is zeker geen recente vondst), en voor anderen een eeuwige inspiratiebron. In elk geval is het iemand die je niet zomaar onverschillig laat; en het bewuste artikel is dan zeker positief geweest in die zin dat het de thematiek in zijn volle daglicht stelt en er opnieuw met "verwondering" kan afgevaardigd worden: "Wie was hij dan wel?" Laat ons toch wat ruimte open houden voor het mysterie in de oneindigheid van elk van ons.

Of is het tijdperk van "1984" inderdaad ingetreden en zal de psychologie met Orwelliaans aandoend machtsvertoon nu eens zeggen welke mensen normaal zijn en welke abnormaal? God behoede onze kinderen. Misschien zal het hen, behalve parafrenisch te zijn, misschien zelfs niet toegelaten zijn om een banale nieuwskoudeheid te hebben.

Dirk Vermant

Staking (1)

"Geschiedenis wordt gemaakt door de minderheid", zei ooit een gekend collaborateur. Ik heb daar geen be-

zwaar tegen zolang deze minderheid er zich voor hoeft niet fanatiek op te stellen. Fanatisme wortelt in het miskennen van andere opvattingen. Vandaar volgende opmerkingen onder het motto: "de ene minderheid heeft al evenveel recht op spreken als de andere.

Aangaande piketten.

Ik vind dat u genoeg middelen ter beschikking hebt om uw mening duidelijk te maken (alleen al de veto staat er vol van). Ik vind het zelfs (ja, zelfs) veroorloofd om voor het gebouw nogmaals een poging te ondernemen om de student van uw gelijk te overtuigen.

Doch wanneer we van de veronderstelling mogen uitgaan dat de student zich zelf een oordeel kan vormen, vind ik het overbodig dat zijn standpunt op boe-geroep wordt onthaald of dat hij een worstelpartij moet ten beste geven om voor zijn mening uit te komen. Kleingestig.

Ooh, piketten roepen op tot solidariteit, beweert u. Hetzij na een referendum (laten we zeggen dat 60,19% van de stemmers pro waren zoals in de rechten), hetzij zonder, besluiten 11 van de 29 kringen te staken. Als u dan al het recht hebt om tot solidariteit op te roepen (misschien ligt het wel aan de andere zijde), bestaat er nog zo iets als repsect.

Aangaande de staking.

Ten eerste stelt zich de vraag of het zinvol is. Ik vrees van niet vermits de student niet productief is. Als zij staken ondervindt de bedrijfsleiding daar geen enkele hinder van. Integendeel zou ik zelfs durven stellen. De logica lijkt mij ver zoek. Premisse 1: de lessen zijn duur. Premisse 2: ik betaal. Conclusie: ik ga niet naar de les? Ten derde vind ik staken niet erg origineel. Het ruikt te veel naar de politiek om ludiek te zijn. De symbolische drempel vond ik heel geslaagd. Met 'z'n allen in de lift zodat proffen de trap op moeten klauteren lijkt mij meer studentikoos dan staken. Iemand die argumenteert dat dit niet effectief is, moet zich afvragen of staking dat wel is. Tenslotte geeft staken een vals beeld van het aantal mensen dat zich werkelijk engageert. Niets is zo gemakkelijk als student tot brossen te verhalen, niets zo moeilijk hem tot een betoging aan te zetten. (Of had u dat zelf al ondervonden?)

Aangaande de democratisering van het onderwijs. Kan een regering aan de gestelde eisen tegemoet komen? Zijn ze niet te ruim gesteld? Indien de eisen allen ingewilligd worden, kan men dan van een democratisering van het onderwijs spreken? Zijn ze soms niet ruim genoeg opgevat? Of ligt het werkelijk zo eenvoudig als jullie de student willen laten geloven?

Johan Bosmans

Staking (2)

Zoals u vermoedelijk weet heeft het VRG na stemming onder de presidiumleden (waar de meerderheid zich tegen de betoging kante!) besloten een referendum te houden. Dit referendum — de uitslag betwist niemand — wees uit dat 60% van de kiezers voor een staking was. Op basis hiervan

besliste het VRG de staking algemeen te verklaren.

Nochtans betwijfel ik of het resultaat wel representatief genoemd kan worden, daar amper 30% van de rechtstudenten een stem heeft uitgebracht. De oorzaken van de lage opkomst liggen hooguit slechts gedeeltelijk bij de apathie van de studenten zelf. De stemming was immers de dag zelf aangekondigd (d.i. maandag 24 november); velen bleken de noodzakelijke studentenkaart niet bij te hebben, anderen waren gewoonweg afwezig. Onmiddellijk na bekendmaking van de uitslag werd door een aantal studenten uit de 2de kandidatuur beslist om, tegen de zogenaamde meerderheid in, niet deel te nemen aan de staking. Hiervoor werden verschillende redenen aangehaald zoals de hoger besproken gebrekkige stemming en het te verwaarlozen nut van deze actie (wij staken immers niet als producent doch als "consument", waardoor we allen onszelf benadelen. De dag daarop (woensdag 26 november) werd een pamflet verspreid, hetgeen bij velen een positieve reactie losmaakte.

Dat de staking niet door een meerderheid gewild was bleek donderdag; 145 2de kammers waren aanwezig, d.w.z. 55% van de 260 studenten die normaal aanwezig zijn (iedereen weet dat er ook in normale omstandigheden 15 à 20% afwezig zijn).

Zonder deze resultaten met zekerheid te willen veralgemenen durf ik toch vermoeden dat eenzelfde beperkte actie in de andere jaren eenzelfde opkomstpercentage zou opleveren hebben. Ik verzoek u dan ook om in uw verslag over de staking in alle eerlijkheid melding te maken van de opkomst in 2de kan rechten, daar uw lezers recht hebben op objectieve informatie.

Mocht u deze brief (verkort) publiceren, gelieve dit dan zo waarheidsgetrouw mogelijk te doen en geen feiten te verdraaien.

Gunnar Michielsens

Staking (3)

Ik ben een a-politiek student. Zo lopen er in Leuven wel meer rond: ze leggen hun oor overal te luisteren, ze vormen zich een eigen oordeel. Toch moeten ze soms kleur bekennen. Door de omstandigheden. Een zware keuze. Maar wie zich niet achter holle slogans wil scharen, doet er soms lang over om die stap te zetten. Ik ben, als student uit de middenklasse niet onmiddellijk getroffen door de regeringsmaatregelen. Toch is het noodzakelijk dat ik nu iets zeg: "Wie nu lacht, is misdadig" schreef Bertold Brecht in de periode van het opkomend nazisme. Brecht bedoelde: wie problemen wegvaagt met een glimlachje, verbergt een ramp onder zijn optimisme ("Wij zijn de toekomst", stond in de CDS-tribune). Kiezen voor de staking en voor de democratisering van het onderwijs is geen partijpolitieke keuze. Het is een ethische kwestie. Een kwestie die studenten uit Letteren en Wijsbegeerte, zoals ik, misschien beter doorgronden. Letteren en Wijsbegeerte in de voorhoede, dat was zeker het geval bij de spontane actie van vrijdag. Mijn motivatie: een geschokt rechtvaardigheidsgevoel.

Maar dan is er de rijkswacht: ze slaan, ze houden werkelijk met de matrakken op de eerste rijen van de sitingroep in. Wij houden ons aan het geweldloos verzet. Maar sommigen worden opgepakt: ze pikten er zelfs de mensen met een bepaald uiterlijk uit (de Palestijnsjals-heet dat dan).

Later in het Pauskollegie snauwt iemand ons toe: "Linkse rat". Dit liedje is al zo vaak gezongen: ik verzet tegen sociale onrechtvaardigheid heet kommunistisch-rebels, of het nu gaat om bevrijdingsteologie, Latijns-Amerika of Leuven. Zwart-wit denken. Pure idiotie.

Nee: de actie moet verder gaan. Hier staat principieel veel op het spel: elite of democratie, kansen op vooruitgang of sociaal determinisme. Rumble Fish. Dit is trouwens een zaak verheven boven alle politiek, dit zou alle studenten ter harte moeten gaan. Daarom kroop ik even in mijn pen.

Griet Schijs

**Posters
Gadgets**

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamestraat 53 Leuven

Advertentie

ISOL (1)

For the past three weeks or so, it has been a common place in Veto-editions (13, 20, 27th November, 1986 to read about ISOL to appear to be in a crisis situation. It is time that those of us at the sidelines say something. We identify ourselves as an independent Leuven Anti-Discrimination Student Action Group (LADSAG), and we want to say what we also observe concerning the so-called "ISOL Bar: A Social Problem".

Since some of us were among those taken to Leuven police station and released soon after, we feel the need to comment on this raid (see Veto, 13th November 1986). This is indeed a serious problem because the police after searching the bar and the store room also went up the first floor of Home Vesalius to scan the office of ISOL and the Executive Committee (IEC). (The present IEC is in charge of running ISOL for the period 1985-86.)

The police then took some of us students to their station in Leuven. Our point is that if the IEC has guts to apologize to Ghanaians, why wouldn't they at least explain to us why it came about that some of us innocent students were taken to the police station?

True though, that the IEC, if we are to quote them from Veto of 27th November, 1986 in context, "sincerely regret that such a misunderstanding come about" as a result of the title "The Ghanaian problem". But here again they say "we still stand by the substance of what was written in the newsletter" (of 13th November, 1986). Why should the IEC representing all the international students of ISOL write such a damning article to dent not only the image of some groups but also to describe fellow human beings in the newsletter as "individuals belonging to the margin of Belgium society. Some are ex-convicts while others are just plain 'bums' (mostly Belgians, though some are immigrants) with apparently nothing productive to do." We, on behalf of other foreign students do render our apology to our host country as good guests for any undue embarrassment and discomfort to Belgian society as a result of such description cited here above.

It is also amazing that the IEC collected BF 100 from some of these so called mobbish refugees who frequent ISOL-bar. Was this amount collected to make them associate members or what? ; so, why must all of them be portrayed as unwelcome in ISOL bar?

Normally, student members of ISOL have the chance to vote yearly to express their choice of a new IEC though the reigning IEC is permitted to be re-elected once as stipulated in the ISOL constitution. What is happening now is that aspiring ISOL student members who want to form groups to contest ISOL elections are kept off balance, an out-manoeuvring which is to their gross disadvantage. For the IEC chose an opportunity to announce "faintly" to hold an election sometime in December 1986. It is of no wonder that the IEC chose the International Costume Festival on the 26th November 1986 to make this overdue announcement vis-a-vis the election. The IEC is organizing an International Food Festival on or around the 4th of December, 1986, we must not be surprised when the IEC as a group tells us during or after the festival of eating

and drinking, when exactly they want to hold election.

We the LADSAG wants to know whether the present IEC intend to contest election and therefore stay on for another year? If so then there must not be any opportunistic cheap trick tactics or play. Fair chance should be given to all groups who aspire to contest the election. Fair play they say is a "fair way to succeed!"

NO CHEAP TRICKS!

LADSAG

ISOL (2)

Concerning the communiqués of ISOL, d.d. Octobre 28th and November 27th 1986, I'd like to react against the unfair accusations, and "drastic measures", by which is clear that the newsletter's intention was wider than "informing" Leuven and the Belgian authorities of a problem that is not one just for the Belgian immigration. Neither the (Ghanaian) refugees, nor the (Belgian) marginals are the "trouble-makers". ISOL has chosen the wrong target, as only individuals are the instigators of the problems, and, though they may belong to refugees or marginals, they feature undoubtedly among students too.

Even after the "Apology to the Ghanaians", we have to be aware that ISOL "still stands by the substance of what was written in the newsletter". But neither they, nor the police have the right to attack people, whose first need is human warmth. The above mentioned groups are not at all inflicting organized crime, nor is ISOL a meeting place for criminals. What-ever ISOL is now pretending, their declarations were mainly the result of a mere simplistic reasoning which associates a particular individual with a country, a continent, or, for extremists, even a race! Don't start to make of Ghanaians what some Europeans made of Turks!

ISOL, never accepting a narrow-minded, egoistic tendency, has to remain a big family, assembling in "one of the few establishments in town where everybody is always welcome". Although each of us has the responsibility to act against crime, no one may stick to the opinion of those, who, for some undefined reasons, challenge the helpless. The excessive zeal to create a kind of police, in order to kick out of ISOL those who are "unable to adapt to the Belgian way of life", is not doing good to any of us. More constructive than draconic measures, would be the effort to ameliorate the ISOL-infrastructure, in order to serve this growing family more comfortably. For all that, and according to the wish to create an atmosphere of dialogue towards a solution, I propose ISOL.

1. to accept every one who is allowed, by the Belgian authorities, to remain on Belgian territory.
2. to create a "committee of understanding and well-being", installed to promote mutual comprehension between individuals and groups.
3. to organize sessions dealing with concrete topics, such as: social events in Belgium, international problems, the specific objectives and desires of ISOL.

I am perfectly convinced that realizing these proposals will be far more valuable than building watchman's huts for "ISOL marshals".

Ignace Bankamwabo

Veto, jaargang 12 nr. 10 dd. 4 december 1986

Redactieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)

Hoofdredeactie: Didier Wijnants

Redactiesekretaris: Hilde Devoghel

Redactie: Geert Coene, Marc Heeren, Jan Huysse, Erwin Jans, Marc Sys, Koen Van Muylen

Fotografie: Jeroen Revalk, Ingeborg Vandenburg, Peter Vermeiren

Zetwerk: Polleke Bijmans, Ria De Schutter, Marc Heeren, Jan Huysse, Filip Huysentruyt, Didier Wijnants

Lay out: Chris Burggraeve, Geert Coene, Lode Desmet, Hilde Devoghel, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Koen Van Muylen, Didier Wijnants

Medewerkers: Jan Antonissen, Lode Desmet, Filip Dutoit, Carla Rosseels, Tuur Ruytjens, Christophe Verbiest

Huisstenaars: Peter Carmen, Tuur Ruytjens

Eindredactie: Geert Coene en Lode Desmet

Opplage: 8000 exemplaren

Drukkerij: Rotatyp Brussel

Abonnementen: Studenten: 200,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 500,-;

over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas: ten laatste maandag voor verschijnen om 14.00 u op het redactieadres bezorgen

Redactievergadering: iedere vrijdagnamiddag om 15.00 u.

De feiten op een rijtje

Schild en vriend?

vervolg van p. 1

De goeie man wil daar echter niet van weten. Hij heeft trouwens geen tijd nu, hij moet naar een debat over de achterstelling van de Vlaamse unief. Die mensen zitten daar te wachten, en hij zou zijn woord moeten breken zeker! Hij doet patetisch. De studenten besluiten te blijven.

Ondertussen komen steeds meer mensen langs alle mogelijke deuren en vensters de bezetters van het eerste uur vervolgen. Er wordt ook voedsel meegebracht. En in de 's Meiersstraat is de buitenwacht volop bezig met rechtvaardigheid te geven aan de bezetting. De kranten worden op de hoogte gebracht, iemand maakt pamfletten en affiches, nog iemand loopt de kringkafes af. Het duurt dan ook niet lang voor er in de Naamsestraat een kleine volkstoeeloop ontstaat.

Vrijdag 28 november: 1.00 u

Als uit het niets verschijnt plots Dillemans terug ten tonele. Hij stelt voor om de volgende week een grote openbare vergadering te organiseren waarop alle problemen dan aan bod zouden kunnen komen. Maar daar willen de studenten begrijpelijkerwijs niets van weten. "Zo hebben ze ons al genoeg vast gehad." Ze besluiten om de bezetting ondanks de smekbeden en dreigementen van Dillemans toch verder te zetten. De rektor, bezorgd om de naam van de universiteit kon het wel uitschreeuwen. "Is toch ook jullie gebouw?", wist hij nog, maar het mocht niet baten. Misschien was hij vergeten dat de morgen wel raad zou brengen. Hij ging alvast met een ongerust hart slapen. De bezetters zeker niet.

vrijdag 28 november — 10.00 u

Het rektorat brengt de politie van de stad Leuven op de hoogte van het feit dat de Hallen bezet worden gehouden. Kommissaris Leven trekt daarop zelf naar het rektorat om 'overleg te plegen'. Al dan niet in samenspraak met de rektor besluit hij op dat moment al om de rijkswacht op te roepen — een kwestie van tactiek, van beoordeling van de toestand vertelde hij ons later.

Ondertussen zitten een 15-tal studenten die alsnog over de poort van het rektorat geklommen zijn, klem op de binnenkoer. Ze durven niet meer naar buiten, want er is nu politie voor de poort komen staan. Ze kunnen ook niet naar binnen want Masschelein houdt met de hulp van het personeel de ramen hermetisch dicht.

Er starten onderhandelingen met Masschelein die uitmonden in de belofte dat de studenten op de binnenkoer vrij buiten mogen op voorwaarde dat de bezetters de Hallen om 14.30 u. stipt verlaten, zodat de geplande RVS-vergadering dan ongestoord kan doorgaan. (RVS betekent: Raad voor Studentenvoorzieningen. Er zetelen 5 studenten, 5 personeelsleden en 5 profen, waaronder Masschelein, de voorzitter, in.)

vrijdag 28 november 1986: 14.00 u.

De bezetters beginnen met de ont-ruiming — enkele mensen wassen borden en kopjes af. Wanneer ze om 14.30 u. buiten komen zien ze tot hun verrassing een grote groep betogers staan én zitten in de Naamsestraat. Mensen van alle fakulteiten, met wel een opvallend grote afvaardiging van Letteren en Wijsbegeerte, waar vrijdag spontaan is verder gestaakt. Aangevuld met activisten van het eerste uur veroorzaakt de sit-in algauw een grote verkeersopstopping in de Naamsestraat. Dreigementen van de Heer Leenders van de gerechtelijke politie worden op hoongelach onthaald.

vrijdag 28 november: 14.45 u.

Bijna direkt na hun aankomst sluiten rijkswachtkordons de aktievoerders voor de deur van het rektorat in. Er wordt blijkbaar geen poging gedaan om de mensen gewoon weg te drijven. De stoere mannen in het blauw beginnen ook onmiddellijk diegenen die neer zitten weg te slepen. Dat gebeurt heel ostentatief, de gearresterden krijgen niet de kans om behoorlijk recht te gaan staan (dat mogen ze pas achter de busen wanneer ze uit het zicht van de anderen zijn — heet dat een vorm van intimidering?), er wordt ook gretig gebruik gemaakt van de 'matrak'. Iemand die in de nek wordt geslagen verliest zijn bril, maar mag die niet opprapen.

Ook worden er — met kieskeurige blikken, jazelfs met wijzende vingers — mensen uit de omstanders gepikt. Ze hebben, wellicht toevallig, allemaal of lang haar of een geblokte sjaal. De sfeer is gespannen — er wordt wel vaak gelachen (iemand begint met "Schip-pertje mag ik overvaren...?") maar de lucht schreeuwt toch verontwaardiging.

Ondertussen worden alle arrestanten nog eens hardhandig gefouilleerd (ook de meisjes — door mannen), een paar mensen krijgen handboeien aan.

vrijdag 28 november: 15.20 u.

Twee volgepropte kombi's (in de eerste 19, in de tweede 22 man) rijden af naar de Dagobertstraat. De chauffeurs zijn kennelijk niet zo vertrouwd met Leuven, want de 'gevangenen' moeten zelf de weg nog wijzen.

In tussentijd is de rijkswacht bezig de Naamsestraat schoon te vegen. "Ene met een frans aksent" zegt dat ze geweld gaan gebruiken. De politie doet het vriendelijker: "Ga nu toch weg, want ze gaan jullie pijn doen". En zo blijken er nog wel een paar communicatiestoornissen te bestaan tussen politie en rijkswacht. Uiteindelijk beslissen ze iedereen in de zijstraten te drummen.

vrijdag 28 november: 15.45 u.

— getuige X
Hergroepering in het Pauskollege,

Alternatief piketteren bij de Rechten. In plaats van kettingen te leggen hielden ze dan maar een ekstra openbare pleitoeefening. (Foto Carl Govaerts)

waar een aantal onnozele enkelingen (bewoners van het Pauskollege) eerst

nog proberen de poort te sluiten, maar daar niet in slagen. Teleurgesteld zeker halen ze dan de brandslang boven op het moment dat eindelijk iedereen binnen is in 't Kollege, ook Marcel.

Marcel Lauwers, voor wie dat nog niet wist, is twee jaar lang voorzitter geweest van de Sociale Raad en zetelt momenteel als vertegenwoordiger van de studenten in de Raad voor Studentenvoorzieningen.

Ook Marcel dus. Hij komt verslag uitbrengen van wat er gezegd is op de RVS-vergadering van die middag. Het platform waarond gestaakt werd, is er (met 2 onthoudingen) aangenomen. De aktie van donderdag en vrijdag kan dus geslaagd genoemd worden. Alleen moeten de arrestanten nu nog vrijgekregen worden. Terwijl de nozems van het Pauskollege nu proberen de betoging met luide muziek te overstemmen wordt — in groep — beslist om naar het gebouw van L & W (Kremlin van de insiders) en naar de Dagobertstraat te trekken.

Blijkbaar heeft de Rijkswacht lont geroken. Want precies op het ogenblik dat de groep wil vertrekken, sluiten ze met een kordon de poort naar het Hogeschoolplein af. Dan maar de kleine uitgang achteraan genomen en door de Valk naar het Ladeuzeplein en verder tot aan L & W.

vrijdag 28 november: 16.45 u.

Drie- à vierhonderd stappen, over de stoep, van de Dagobertstraat richting Burgemeesterstraat, wanneer plots terug de wel zeer mobiele brigade van de Rijkswacht opduikt. En nu zijn ze heel boos. Woest kloppend op hun schilden komen ze op de betogers afgemarcheerd. Maar dat duurt niet zo lang. Op bevel beginnen ze na een tiental meter te lopen, hun matrakken weer in aanslag. Al wat jong is en zijn leven lief heeft, vlucht terug naar L & W. Een paar oude ventjes laten zich echter niet verontrusten, en steken geïnteresseerd hun hoofd es buiten. "Awel, da's lang geleden da we nog zo iets hebben meegemaakt!". Weer iets om een paar jaar over te praten.

Vrijdag 28 november: 17.00 u

De kruistocht houdt even pauze op de parking van de Sencie, er wordt gediskussieerd over verdere akties. Besluit: een zebrapandektie tot aan het station. Marcel blijft achter om te praten met de majoor van de rijkswacht. Die belooft — na een telefoontje met de burgemeester — dat iedereen zal vrijgelaten worden als het die avond verder kalm blijft in Leuven (zie foto). Dat gaat ie dan vertellen naar het station.

Hij stelt er ook voor de betoging te ontbinden, en met de mensen die zin hebben nog naar Alma II te gaan om er de vrijgetelden arrestanten op te wachten. Hij heeft het ook over een nieuwe betoging maandag, maar de plannen zijn nog niet zo concreet. Op een paar schreeuwelijkheids na die verdere en hardere akties willen, blijkt de grote meerderheid daarmee akkoord te gaan. De meesten zijn waarschijnlijk ook mee. De kruistocht wordt dan ook effectief ontbonden.

En dan nu terug in de tijd!

Vrijdag 28 november: 15.45 u.
— getuige Y

Op het moment dat de zitstaking voor de woonst van de heer Dillemans wordt uiteengeslagen, gaan duidelijk niet alle mensen met betogen verder. Een meisje gaat met een vriend de broer van een andere vriend (bent u nog mee?) verwittigen dat zijn broer is opgepakt. Samen stappen ze dan naar de kazerne in de Dagobertstraat op zoek naar inlichtingen. Maar dat is buiten de waard gerekend. Zowel de vriend — die zich al druk had gemaakt in de Naamsestraat — als de broer werden (wegens vragen stellen aan een vermoeide rijkswachter in dienst?) zonder pardon gearresteerd en bij de andere 'verdachten' gestoken.

REDAKTIONNEEL

Beweging

De afgelopen week stond Leuven op zijn kop. Ondanks de aandoenlijke pogingen vanuit bepaalde organisaties om het project van de Democratisering van het Onderwijs zelf te marginaliseren, blijft Leuven wel degelijk hiervoor nog op de been te krijgen.

De akties van vorige week en de aansluitende manifestaties van deze week kunnen zeker als een succes bestempeld worden. Voor al de massale betoging van maandag maakte duidelijk dat lang niet alle studenten zo kortzichtig zijn dat ze alleen aan hun eigen diploma denken. Bovendien bleef de betrokkenheid niet beperkt tot de klassieke politieke bewegingen. Er is sprake van een ruime sensibiliteit.

Aan de andere kant was het rijkswachtoptreden vrijdag ronduit schandelijk te noemen. Toen de studenten een vreedzame sit-in hielden op de Naamsestraat chargeerde de rijkswacht bijzonder hard.

Vervolerd voor de uitstraling van de aktie waren echter de marginale pogingen van groeperingen als NSV om de betoging van maandag publiek te diskreditieren. Met slogans als "Federalisering van het Onderwijs" poogden zij de ordehandhavers te misleiden zodat maandagavond de grootste verwarring ontstond. Ondanks de pogingen van de rijkswacht en van extremistische organisaties om de akties te fruiken, is het protest niet te kalmeren. De verzueringen van de studenten zijn dan ook niet uit de lucht gegrepen: met de concrete eis om het inschrijvingsgeld terug op tienduizend te brengen en de sociale sektor in stand te houden, wordt de Akademische Overheid nu gekonfronteerd. Gezien de erg grote omvang die het protest de laatste week heeft gekregen, kan men van overheidsweg niet langer blind of doof blijven. De hele studentenbeweging kijkt immers zowel de akademische als de nationale overheid op de vingers.

Overigens werden verder nog 2 mensen om ons onbekende redenen opgepakt. Dat brengt het totaal voor vrijdag dan op 19 (eerste kombi) plus 22 (tweede kombi) plus 2 en nog eens 2 is 45.

Vrijdag 28 november: 17.15 u

Over de belevenissen van de mensen in de kazerne zouden we uren kunnen vertellen. Er werd gezongen, gekaart, Vetoetje geleed. Enkele moedigen waagden onder een zwarte vlag een

ontsnappingspoging maar die strandde op de prikkeldraad. Uiteindelijk werd om 17.45 u begonnen met het vrijlaten van 'gijzelaars'. Eerst de meisjes, dan de jongens. Twee per twee getrokken (hun passen, bedoel ik, niet de jongens) uit een bruine enveloppe.

En ondertussen: vrijdag 28 november

In Alma II: nog bijna 200 man komt zijn verontwaardiging luchten over wat er gebeurd is. De plannen voor maandag worden hier geëkspliteerd. Wie maakt pamfletten, wie gaat wanneer aan het station staan, wanneer betogen we en waar? Langzaam sterft de aktie weg in het weekend. Wat zal het maandag worden?

Tot daar voor donderdag en vrijdag. De rest vindt u elders wel.

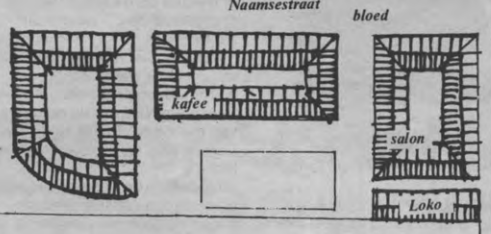
Lode Desmet

BETOGING MAANDAG 1 DECEMBER: voor het eerst sinds 18 jaar weer een betoging in Leuven waarop veel volk is en waar ook het grootste deel van de studenten achter staat. (Foto Jeroen Revalk)

Sinterklaas bijlage Veto's grote chargeerspel

Daar is het reizend cirkus weer De politici zijn moe

Vorige week woensdag organiseerden de Christendemocratische Studenten (CDS) een politiek debat met Frank Swaelen (CVP), Karel De Gucht (PVV), Louis Tobback (SP), Jaak Gabriëls (VU) en Ludo Dierickx (Agalev). Het debat begon een half uur te laat, maar dit gaf CDS-voorzitter Tom Severs de kans om — niet zonder enig leedvermaak — mee te delen dat zij die van het dichtst komen, het langst op zich laten wachten. De ster van de avond was echter Armand Schreurs met zijn *Teater Boelvaar*. Hij slaagde erin om op z'n eentje evenveel applaus te oogsten als alle politici samen. Het geheel werd gemedereerd door de gezapige BRT-joernalist Jos Bouveroux.

Laat me het maar onmiddellijk toegeven, het was een mat, erg mat debat. Een sfeer die snel oversloeg op het publiek, dat vooral genoot van de poppenkast (die van Theatre Boelvaar, niet die van de politici). Hoofverantwoordelijke voor de matheid was niet Jos Bouveroux — wonder boven wonder — maar wel de indeling van de avond. Drie rondes, sociaal-economisch, onderwijs- en kommunautaire problematiek, waarin elke spreker vijf minuten lang de tijd kreeg het standpunt van zijn partij te verdedigen. Het kwam dus nooit tot een rechteerke confrontatie tussen de deelnemers. Na elke ronde werden er door het publiek vragen gesteld van het kaliber "Wat is het alternatief van de oppositie?" en "Is niet de verzuiling de oorzaak van de hoge onderwijskost?", totaal inspiratieloos dus.

richting in die tunnel aan het rijden zijn". Wel gaf hij Frank Swaelen ("kollega en desondanks vriend") gelijk dat men zulk een tekort de socialisten ook geen beleid kunnen voeren. Voor de PVV en Karel De Gucht heeft het overheidsbeleid een duidelijk doel: de kurve ombuigen zodat bij konstant beleid het over-

En dan is er poppenkast

Tussen het debat door werd de animatie verzorgd door *Theatre Boelvaar*. Dit is voornamelijk Armand Schreurs (ook bekend van het BRT 2-programma Sport-kaffee).

Ongetwijfeld waren dit de leukste momenten van de avond. Zie hier een korte bloemlezing:

- Neen, mijnheer Tobback, we zijn nog lang niet uit de tunnel: snel rijden is toch zo dom als snel vrijen.
- Het verschil tussen politici en ons: wij weten dat we poppenkast spelen.
- Jaak Gabriëls kon zonet niet tot drie tellen. Als de VU bij de volgende verkiezingen verliest, hoeft hij niet meer tot drie te tellen.
- De CVP heeft soms riskante slogans: stem CVP, de goeie... weg.
- Wat komt er na Martens VI? Juist, Martens VII. En daarna? Martens VIII. En daarna?... Zijn doel? Het rekord kloppen van Johannes XXIII.
- Voor elite-onderwijs valt niet te vrezen als je ziet wat hier zit.
- In ons land is het niet eerlijk verdeeld: de Walen hebben alle raketten.

Ook José Happart is als pop komen opdagen en vertelde leuke zaken zoals:

- Ik spreek Vlaams. Het is Nothomb die geen Vlaams spreekt. Hij heeft niet mijn eksamen afgenomen, maar ik zijn. Ik vroeg ton nom en hij antwoordde Nothomb.
- Bij ons wordt snoek niet gevangen, maar geschoten.
- Meneer Swaelen, u bent niet eerlijk: de winter begint en u neemt mijn sjerp af.

heidstekort blijft afnemen. Agalev kijkt tegen dit tekort echter heel anders aan. De werkloosheid is immers geen Vlaams probleem en niet alleen de Belgische, maar alle Westeuropese regeringen trachten de concurrentie-

kracht van hun bedrijven te verhogen. Volgens Ludo Dierickx moet er begonnen worden met kritiek op Adam Smith, die ons vertelt hoe de rijkdom van naties verkregen moet worden.

De Groenen hebben niet alleen een aparte kijk op de economie, ook tegen de kommunautaire problemen kijkt ze anders aan. In dit opzicht kadert hun wetsvoorstel voor *taalloyauté*. Een politiek waar de VU erg verbaasd over is. Immers, in ons land leven twee volksgemeenschappen en elk volk wil een eigen (politieke) identiteit ontwikkelen. Frank Swaelen voelt wel wat voor de droom van Dierickx, "maar het blijft een droom". Omdat volgens Swaelen zo'n idyllische vrede nooit zal bestaan. Wel staat het vast dat aan de taalgrens niet geraakt zal worden. Happart is slechts "een achterhoedegevecht dat voor Happart reeds verloren is". Karel De Gucht stelde duidelijk dat de kommunautariserend moeilijk zal verlopen en dat de federalisering van het onderwijs niet voor morgen is. Voor Louis Tobback steken de kommunautaire problemen al 20 jaar in de koelkast "zodat er een stinkende boel is ontstaan, waar elke dag een kadaver kan uitvallen (soms een Happart)".

Unief

Dat de demokratisering van het onderwijs niet geslaagd is, daar waren alle partijen het over eens. Al werden er duidelijk verschillende nuances gelegd. Voor de SP en de VU gaan de huidige maatregelen er tegen in. De PVV daarentegen vindt dat niet het verhoogde inschrijvingsgeld, maar de sociale en culturele achtergrond de belangrijkste drempel is. Ondanks de besparing wordt, volgens Swaelen, aan de kwaliteit noch aan de leefbaarheid van het onderwijs geraakt. De regeringspartijen verklaarden dat er geen numerus clausus bestaat in België en Karel De Gucht hoopte "dat dit lang zo zal blijven". Wie niet? Volgens de SP is er geen coherentie meer in het wetenschappelijk onderzoek, omdat men niet meer kan plannen bij gebrek aan vaste inkomsten. Het wetenschappelijk onderzoek wordt nu, volgens Gabriëls, te veel van de bedrijven afhankelijk. De regeringspartijen slaagden erin met een mooi boogje rond deze problematiek te rijden.

Een laatste topic was de verzuiling van het onderwijs. Alleen Agalev riep op tot ontzuiling en het algemeen invoeren van de pluralistische school.

Bij de andere partijen varieert de mening van "eigenlijk met Agalev akkoord te gaan, maar het is politiek onhaalbaar" (SP) over "er moet meer materiele samenwerking komen tussen de beide netten" (VU) tot "de twee zuilen leiden niet echt tot een meer-kost" en "het pluralisme ligt juist in de verschillende netten" (PVV en CVP).

Als besluit-een bedenking van Ludo Dierickx. Hij vreest dat wij te veel specialiseren, waarop hij pleitte voor algemene kandidaatsjaren.

Christophe Verbiest

Gebruiksaanwijzing

Naar aanleiding van bepaalde recente gebeurtenissen in Leuven (welke gebeurtenissen?) heeft Veto speciaal voor U, die er natuurlijk weer niet bij was, het unieke, enige, grote chargeerspel uitgedacht.

Dit typisch Leuvens stuk vermaak kan met heel veel mensen gespeeld worden, hoe meer zielen, hoe meer vreugd, zoals ze het ook in Brussel zeggen. Maar, voor U als een gek tekeer gaat op het bijgevoegde plannetje, zijn hier de spelregels:

straatjes rond het rektorat — een willekeurig referentiepunt, begrijpt U?

5. Het gespuis is per definitie gewelddoos, elke toegeende slag is definitief en kan niet gekompenseerd worden. Het gespuis is ook taai, maar niet zo taai als sommige al te ijverige dienders wel denken.

6. Er zijn enkele addertjes onder het gras. De intriganten, weet U wel? Er sluipen BOB'ers rond. Deze heren zijn moeilijk te herkennen, maar dat hoort nu eenmaal bij het spel.

7. In het geval van massale arrestaties kunnen studenten met rijkswacht en politie onderhandelen. Maar dat hoeft niet. De regel is hierbij: 50 studenten voor één avond rust in het stadje.

8. Een grote groep studenten die er in slaagt om voor het rektorat te gaan zitten, krijgt een bonus van 5 nieuwe studenten. In het geval men er in slaagt om in het rektorat binnen te dringen

en er een nacht door te brengen, is er een super-ekstra-bonus van 100 (honderd) studenten.

9. Originale slogans geslaakt tijdens het spelen, verlengen de speelduur met een half uur. Een spandoek met opruiende teksten verhoogt niet alleen de spelvreugde, maar ook de speelduur met vijftien minuten.

10. De winnaar is niet de student, niet de rijkswacht, zelfs niet de rektor, maar wel... inderdaad onze toffe Danny Coens en zijn metgezellen. □

1. Elke duelnemer beschikt over één combi, 10 niet al te intelligente rijkswachters, 20 meter prikkeldraad, 9 wapenstukken (inderdaad, één van de wapenbroeders is niet beschermd), en één waterkanon met beperkt volume.

2. De bedoeling van het spel is het elimineren van de bende gespuis die dezer dagen de straten van Leuven bevuilt. Soms noemt men deze heersschappen studenten, de laatste tijd niet meer.

3. Het aantal studenten dat aan het spel deelneemt wil nogal eens variëren, naargelang de persoon die ze telt. Laten we stellen dat, voor de eenvoudigheid van het spel, er zo'n 1000 studenten te elimineren zijn.

4. Massale troepenbewegingen zijn niet toegestaan. Je mag dus maar drie rijkswachters tegelijk verplaatsen, het waterkanon kan niet door de nauwe

Poppenkast is geen spek naar de bek van deze mannen. Alleen voor het versjacheren van Starfighters zijn ze nog warm te krijgen. (Foto Peter Vermeiren)

Face à Face

Gewone mensen

Wie zijn zondagochtend graag laat verpesten door kibbelende politici zal wel weten dat "Face à face" zo een beetje de franstalige tegenhanger is van "Konfrontatie" op de BRT. In *Face à face*, de eerste solo-koreografie van Michèle-Anne De Mey, worden twee mensen met elkaar gekonfronteerd. Een man en een vrouw, liefde noemt men dat soms.

Face à face is een verfijnde, subtiele voorstelling. Het niemandslaan dat twee mensen altijd een tijd lang scheidt, wordt aarzeland en niet steeds zonder meningsverschillen verkend. De twee verschillende karakters verliezen langzaam hun identiteit, om uiteindelijk "één" te worden.

Maar eigenlijk doe je *Face à face* onrecht aan, als je het ziet als een zuiver verhalende koreografie, want er is veel meer. Het verhaal kan je voor een deel zelf bepalen, op basis van je eigen "voorgeschiedenis" en wat je in de beide dansers "wil" zien. De voorstelling werd onder andere op "Gestes '86" gebracht, waar gepoogd wordt un théâtre se rapprochant de la

danse te brengen. Dat zo'n teater meer dan verhalend is, is nogal vanzelfsprekend.

De dans dus, staat bijna even centraal. Michèle-Anne De Mey kan natuurlijk niet verbergen dat ze van de "Rosas-stal" afkomstig is, en toch voel je nooit dat je naar opgewarmde kost zit te kijken. De ingrediënten zijn er nochtans: parallelle en diagonale verkenningen van het podium, eenvoudige bewegingen (stappen, rond de as draaien, het hoofd buigen, gaan zitten en opstaan,...) en repetities. De Mey's partner (Pierre Droulers) kende ik niet (een schande!), maar ook zijn dansstijl leek me fris en origineel. Hij is een krachtig en beweeglijk danser, die gerust het vaak uitputtende Rosas-dansen aankan.

Matematisch

Wie houdt van analyseren zal wel merken dat er in drie "fazen" gedanst wordt. Er zijn de echte soli (vaak een van de dansers zover mogelijk van de andere, al dan niet geobserveerd door die andere), parallelle duo's (nog steeds op een afstand) en tenslotte echte *pas de deux*. Ook de muziek speelt hierin een rol: je hoort eerst een wals van Schubert, en daarna de meer moderne bewerking ervan door Webern. Ook met de belichting wordt bijna wiskundig gespeeld: de dansers bedienen zelf geluid en belichting,

Mag ik deze dans van U? Daar moet ik toch even over nadenken.

(Foto Koen Van Muylem)

en passen dat in in hun toenadering of strijd. Je voelt degelijkheid en visie alom: er is hard gewerkt aan deze compositie, en er zit gewoon te veel in om alles te kunnen snappen.

De grote impact die *Face à face* op de toeschouwer heeft, wordt vooral bepaald door het feit dat alles zo "gewoon" is. De Mey en Droulers zijn twee gewone, weliswaar mooie, jonge mensen. Hij is de bijna arrogante, dynamische kerel. Zij is meer terug-

gehouden, geremd, "beschaafd". Beiden dragen ook heel gewone kleren. Da's niet echt origineel, maar toch nog ongewoon genoeg om op te vallen. Het nogal kille decor doet een beetje denken aan een danshal (de "toren" linksachter, de Zweedse bankjes links en rechts), maar kan ook een huiskamer zijn: achteraan staat een tafel met twee stoelen.

Face à face bewandelt ergens een middenweg tussen de bittere ernst van

Elena's Aria en het speels relativisme van *Balatum*. Na Anne Teresa De Keersmaecker en Roxane Huilmand is er een derde koreografe "opgestaan" in Rosas. Terecht.

Koen Van Muylem

Face à face is te zien in de Stadschouwburg op donderdag 11 december om 20.30 u, in een organisatie van 'tStuc. Kaarten à 140 fr. voor leden en 200 fr. voor niet-leden.

"Heden ben ik nuchter" van Herman Brusselmans Feestje van angst en pijn

"Ik ben verslaafd aan de angst, dacht hij plots van de schrik. Zonder angst ben ik futloos, leeg, een plant (...) Alles behalve de majoor van het menselijk leed. Zonder angst kan me zelfs de angst van anderen gestolen worden." Een fragment uit *Heden ben ik nuchter*, het jongste boek van Herman Brusselmans. Een jong Vlaams auteur over de pijn van het zijn.

Angst, daar gaat het om in het boek en wat het hoofdpersoon, Eduard Kronenburg daar allemaal tegen in weet te brengen. Weinig, lapmiddelen, blijkt aan het eind van het boek. In voorname passage constateert Kronenburg zelfs dat angst niet alleen een oorzaak van onzekerheid en onrust is maar ook een noodzakelijke levensvoorwaarde, een drijfveer. Zonder angst geen Kronenburg.

Het boek is het verslag van een impasse — een paradoks, het boek steekt er vol van — en bevat dus bijna

geen verhaal, wel een opeenhoping van onrust en pogingen om die onrust te ontlopen: drank, vrouwen, pillen, taalspelletjes, dromen, popmuziek, enzoverder.

Drank voor stank

Ik heb niet geteld hoeveel pinten er in het boek gedronken worden maar het zijn er alleszins veel, onrustbarend veel. Er wordt niet gedronken omdat men dorst heeft, iets te vieren of te vergeten heeft. Gedronken wordt er om te drinken en om de roes. Het drinken heeft, net als alle andere dingen in het boek, zijn functie en oorsprong verloren. Zo is er in Iddergem, de plaats van de meeste handeling, nog wel een jaarlijkse kermis en tovenaarsstoet maar het hele gebeuren is uiteindelijk niet veel meer dan een ordinaire slempartij. Zo zijn er Dolf en Kamel, de kollega's, die regelmatig bij Eduard langsploepen tijdens diens arbeidsuren op het ministerie. Hun bezoekjes zijn echter weinig meer dan een aaneenrijgen van clichés met als weerkende items: drank, vrouwen, sport. Zo zijn er de vele verwijzingen naar popmuziek, kafees,

merkenamen. Er wordt nogal wat analiteit getaleerd maar, het dient gezegd, het gebeurt met veel verve. Taal is even goed gedegradeerd door de onbenulligheid en de klichématigheid van het gangbare taalgebruik. Ook schijnt alles al gezegd en daarom ruilt taal als beschutting baan voor schuttingstaal. Maar ook met tweedehandsmateriaal kunnen er aardige dingen aangevangen worden. Kronenburg en kompanen, de doe-het-zelvers op taalgebied, komen soms sterk uit de hoek: "Wat betekent dat, vice versa?" "zei Dolf," of laat ik de vraag omgekeerd stellen, vice versa: wat betekent dat?" "of flauwer: "Doe vandaag niet wat je morgen ook kan uitsellen."

Het ding en het woord zijn ook niet organisch met elkaar verbonden. Sterker, dingen en woorden hebben geen relatie tot mekaar, verwijzen niet meer naar mekaar. De vervreemding neemt toe bij de lezer. Duidelijk is het volgende fragment over de burochef, Francesco Moser — zogeheten omwille van de gelijkenis met de Italiaanse wielrenner, zijn echte naam kom je niet te weten: het kliché wordt de

man —: "Het was een type dat uit zijn bek rook en foto's van vrouw en kind op zijn bureau had staan, hoewel hij ze eigenlijk haatte, zowel de foto's als vrouw en kind."

Als Brusselmans Broeselmans heette en in New-York woonde, was hij een Postmodern Schrijver. Brusselmans woont in Vlaanderen en schrijft over Iddergem City.

Amelinkxmeisjes

Eduard Kronenburg is overdag tewerkgesteld in de "hellekrochten" van het ministerie van A & T en in wat hem daar overeind houdt is zijn flaskon whisky en mooie vrouwen. Laat ik beginnen met de namen van de in het boek voorkomende vrouwen op te sommen: Gloria, Sunshine, Valium, Tereza en Pico. Namen die verwijzen naar een andere wereld, een van nog niet verloren onschuld. Wat Kronenburg niet vindt in zijn dagelijks bestaan projecteert hij in de vrouwen. Helemaal vergeestelijkt en geïdealiseerd is Gloria. Kronenburg schrijft er brieven naar die niet voorbij de prullenmand raken. Gloria is de onbereikbare, de anderen zijn iets aardser en meer bereikbaar en daardoor van minder belang voor Kronenburg die een norm zoekt in zijn normeloos bestaan.

Het procédé van brieven schrijven die nooit hun bestemming bereiken is misschien wel het symbool van het schrijven van de schrijver zelf. Schrijven is een therapie maar houdt geen enkel verband met de wereld van de schrijver. De schrijver kan wel voor zichzelf een werkelijkheid structureren maar heeft de buitenwereld daar een boodschap aan?

In o — die eigen werkelijkheid is erg relatief. De schrijver Brusselmans treedt zelf als personage in het verhaal

op, maakt zo het onderscheid tussen verzinzel en werkelijkheid wel erg dunnetjes en moet zelfs constateren dat zijn personages niet doen wat hij voor ze in gedachten heeft: "Schrijvers hebben altijd ongelijk (...) Terwijl hun woorden op het papier verschijnen worden ze al achterhaald door het leven zelf." Meer dan ironisch is dat "het leven zelf" in dit geval naar het vertelde verhaal verwijst, naar de fictie dus. Een ingenieus spelletje dat aangeeft dat werkelijkheid en verzinzel op gelijke voet behandeld worden. Als er geen waarheid is, kunnen we mekaar net zo goed verhalen vertellen.

Waarom

Rest dan nog de vraag waarom Kronenburg zo bang is. Het heeft iets met de menselijke toestand, de zogenaamde condition humaine, te maken. Want, geslingerd tussen mensenhaat en medelijden, vergeldt hij in zijn dromen elk onrecht de mens aangedaan: een concentraat van oorlogsmisdadigers terechtstellen bijvoorbeeld. Angst voor het inzicht dat elke orde, elke structuur willekeurig is en dat toeval de wereld regert? Misschien, schrijver-personage Brusselmans verwoordt het zo: "Weet je hoe ik me deze dag zal herinneren? (...) Vanavond maak ik verschrikkelijke ruzie met mijn vrouw. Een aanleiding wordt nog wel gevonden (...) Daarbij Mongoolse krijger. (...) Morgen herstellen we dat. We lijmen die Mongool weer in het zadel. Maar wel op een domme manier. Ik bedoel, we lijmen het zo dat je nog goed kan zien dat het ooit aan brokken is gegaan."

Heden ben ik nuchter is een boek dat pijnlijk vlot leest. Een jongensboek voor volwassenen.

Jan Anthonissen

Dinsdag 9/12
Donderdag 11/12

biedt café de 'CRASH'
de Leuvense Criminologen
2 verrassingsavonden aan

Wordt u ook graag eens
verrast?

Zelfde adres.

(o.a. dond. 4/12: gratis vat) MUNTSTR. 18 LEUVEN 016.200548

Gezonde Voeding

Wat zullen we eten? Deze keer eens wat anders. De werkgroep voeding suggereert je hier een makkelijk te maken recept dat goedkoop (29 fr per persoon), gezond (want we volgen de principes van de maaltijdschijf) en bovendien lekker is!

Voor twee personen haal je in huis:
- 50 g volkorenmeel (2 fr)
- 50 g gemalen noten (30 fr)
- 1 grote ui (3 fr)
- 1/2 dl melk (1 fr)
- 3 soeplepels olie (4,5 fr)
- 500 g pompoen (10 fr)
- 6 aardappelen (5 fr)
- peterselie (3 fr)
- peper, zout

Van deze ingrediënten kan je dan volgend menu samenstellen:

- notengehakt
- gestoofde pompoen
- peterselieaardappelen
Schil de aardappelen en kook ze gaar in 20 minuten. Snipper de ui. Een deel ervan fruit je aan in 1 eetlepel olie en daaraan voeg je de pompoen toe, die je van tevoren geschild, de pitten verwijderd en in blokjes gesneden hebt. Ook peper en zout en een bodempje water. (Af en toe water bijvullen om de pompoen niet te verbranden.) Ongeveer in 20 minuten gaarkoken. De rest van de ui vermeng je met de volkorenmeel, de noten, melk, peper en zout tot je er bolletjes van kan rollen. Bolletjes platdrukken en in 2 eetlepels olie bakken.
Smakelijk!

De drenkplaats van de filosofen Epicurus nu

Filosofie, dat roept een sfeer op van oude kantaten, fijnzinnig gekeuvel voor de open haard en een gezelschap van bedachtzame en intelligente mensen zoals die de Veto-redactie bevolken. Van de filosofiebar verwachten we dan ook niets minder dan diepe lederen fauteuils, een mahonie-houten lambrizing en een wijnkaart die overvloedig gestoffeerd is met de edelste Bourgognes. Kortom, het is eigenlijk verwonderlijk dat de bar van de NFK (Nieuwe Filosofische Kring) pas als vierde in de rij besproken wordt. We zijn, zoals u al wel begrepen hebt, deze keer naar de kelder van het HIW (Hoger Instituut voor Wijsbegeerte) getrokken, alwaar de NFK-bar gevestigd is.

Zoals dat echter wel meer gebeurt was de werkelijkheid een beetje proza-

ischer dan wij verwacht en gewent hadden: de NFK-bar ziet er min of meer uit als eender welke andere fakbar. Proper allemaal, heel proper, maar mahonie is er toch bedroevend weinig te vinden en een open haard ontbreekt volkomen. Is er dan een eksklusief publiek van erudiete esteten zoals wijzelf?

Volgens de verantwoordelijken die ons ontvingen is de NFK-bar vooral de wekelijkse ontmoetingsplaats van de angelsaksische en in mindere mate van de nederlandsstalige filosofiestudenten. Zij houden haar dan ook afwisselend open: de ene week zijn de tappers engelstalig, de andere nederlandsstalig (de NFK-bar is alleen 's donderdags open van negen tot een 's avonds). Pechvogels als wij zijn vielen wij niet binnen op de engelstalige avond. Het gesprek werd dan ook volledig in een soort engels gevoerd.

Heimwee

In zijn huidige vorm bestaat de bar twee jaar. Daarvoor, tijdens de verbouwingen aan het HIW, hadden de filosofen een eigen baravond onder de vleugels van Historia en daarvoor

waren er twee baravonden per week in het HIW. Overigens hebben ze daar geen heimwee naar. NFK telt eenvoudig niet genoeg leden om meer dan een avond per week te verantwoorden, plus nog twee uurjes op de donderdagmiddag. De tappers worden trouwens helemaal niet betaald voor hun

maakt. Die wordt opgemaakt volgens een 70-15-15-verdeling: zeventig procent voor de gemeenschappelijke werking van kring en bar (de publicatie van het kringblad 'Wijzer' wordt er onder andere mee betaald) en vijftien procent voor de eigen werking van elke taalgroep. Kring en bar zijn nauw

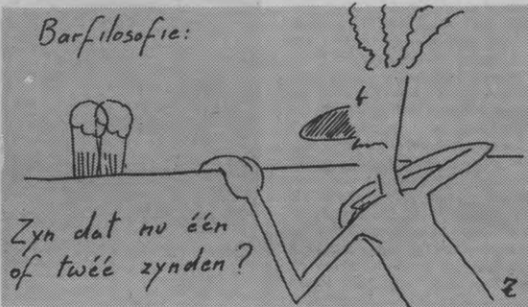
Het blijkt echter wel moeilijk om de studenten uit niet-westerse landen bij de activiteiten te betrekken. Er zijn trouwens ook weinig kontakten met de engelstalige theologiestudenten.

Gedesinfekteerd

De bar heeft een paar "speciale" activiteiten per jaar: een barbecue (die vorig jaar omwille van het weer binnen gehouden werd — de bar was toen grondig gedesinfekteerd), een kerstmaaltijd en een St-Thomas-dag — de KUL was oorspronkelijk gespecialiseerd in tomistische wijsbegeerte. Daarnaast organiseert de kring — lees: de Vlamingen — nog het een en ander zoals de jaarlijkse TD. Voor de rest is de bar een rustige ontmoetingsplaats waar vooral de Angelsaksen een babbeltje komen slaan.

Sinds een of andere onverlaat de stereo-installatie heeft gestolen is het er zelfs nog rustiger geworden. Volgens de verantwoordelijken wordt er wel over filosofie gesproken 'maar niet veel meer dan een fysikastudent over fysika praat'. Dat hebben we achteraf trouwens zelf kunnen vaststellen: er werd in een veelheid van akcenten (Amerikaans, Canadaes, Australisch...) over en weer geroepen over zaken als Thanksgiving en nationale gewoontes, maar niet over Hegel of Descartes. Ga zelf eens kijken, ze hebben er mooie kussens...

Tuur Ruytjens
Jan Huysse

werk, de bar bevindt zich in een gebouw van de faculteit en schoonaanmaakt gebeurt door het personeel van de unief, dus uitbreiden zou serieuze praktische problemen stellen.

Uit het bovenstaande kan opgemaakt worden dat de bar, hoewel goedkoop, een bescheiden winst

verweven. Eigenlijk loopt de scheidslijn meer tussen de taalgroepen, hoewel er zeker geen wrijvingen bestaan en er waar nodig goed samenwerkt wordt. De Vlamingen houden zich wel waar nodig bezig met werking naar buiten uit zoals de werking van de raaden en zij beheren ook de kas.

Hoera! Het sportkot verliest "Ons probleem is dat er hier veel meisjes zitten"

Bijna winter. Het is zichtbaar koud en de bomen lijken ingetogen. Hier en daar breekt een waterige zon de wolken nog eens open, maar voor de rest...? Grijs licht door de ramen, een student die zijn boeken al eens openslaat, en de 24-urenloop. De laatste in de rij van Grote Sportklassiekers is opnieuw een waardige afsluiter gebleken.

Er is nog maar weinig volk op de been als ik om 6u30 het Sportkot binnenschiet. Een biermerk hangt flapperend aan een paar dranghekkens, her en der vind ik wat gele jassen, kringluid die hun stand wat opfleuren en een lange rij kleine lichtjes die hangen te popeler om vrolijk te worden.

Toch vinden de eerste lopers een half uur later al flink wat meer volk langs hun weg. Waar die allemaal komen uitgekropen, is niet zo meteen duidelijk, maar hun aantal stijgt wel gestaag. Vrij snel wordt het druk, heel druk zelfs. Wie door het pak heen moet heeft zijn ellebogen nodig, en er staat ook overal op de bermen hopen mensen. Ondanks de uitdrukkelijke en vele keren herhaalde wens van de organisatoren om dat niet te doen. "De eerste honderd keer vraag je 't'nog', hoor ik er één mompelen, "maar daarna sléep je ze ervan". Misschien hadden ze beter regen besteld. Was er minder volk geweest.

Strafschop

Omdat ik geen zin heb om te drummen blijf ik staan bij stand nummer 1 van Run Aid, waar om negen uur doelman Wim Deconinck moet arriveren. Die

wil ik wel eens zien. En velen met mij trouwens. Honderddertig zullen die avond pogen een strafschoop voorbij de goalie van Waregem te trappen. De mooiste vind ik nog steeds die van een trouwe Essevee-supporter, voor wie dit één van de grote momenten uit zijn bestaan moest zijn, en die de bal regelrecht in de armen van zijn favoriete doelman joeg (nouja, joeg). Hij keek maar treurig, het was ook zo vlug voorbij. En geen stadion achter je dat je op je kop geeft, of, in het andere geval, je naam begint te skanderen.

Daarna trek ik me even terug in de Leuvense binnenstad, om iets achter de kiezen te stoppen, en de gebroeders van Veto nr. 9 mee te maken. Meteen gelegenheid om de 24 uur eens langs de radio te volgen. En daar hebben ze de mikrobe blijkbaar ook al te pakken. Scorpio gewaagt van 4 à 5000 aanwezig, en trekt, wat de sfeer betreft, zelfs de vergelijking met Torhout-Werchter.

Ik vind mijzelf dan ook al vrij spoedig terug op de weg naar Heverlee, en dat warempel met mijn jas open. Pas nu begin ik te beseffen dat één van de redenen van de grote publieke opkomst wel eens het voor

deze tijd van het jaar uitzonderlijk zachte herfstweer zou kunnen zijn. De avondlucht voelt immers uiterst zoel en genietbaar aan, en als iemand me de dag nadien vertelt dat er om twee uur 's nachts al evenveel drank verstouwd was als vorig jaar gedurende de hele 24-uur, dan ben ik eigenlijk nog nauwelijks verbaasd.

De sfeer werkt ondertussen overigens zo aanstekelijk, dat ik besluit om het ook maar eens een paar rondjes te wagen. Bij Run Aid onder andere, alwaar ze heel erg opgetogen lijken: nog steeds genoeg vrijwilligers om wat zweet te laten voor de Vredeseilanden, en daarenboven zijn ze voorlopig ook niet weg te slaan uit de eerste tien van de rangschikking.

Bedtijd

En zo wordt het langzaam bedtijd voor de grote massa. Het moment voor mij om de lange rij tentjes van kringen en peda's toch eens af te lopen, hier en daar een pannekoek te eten en een slok jenever af te bedelen. Maar zo veel is er niet te zien: een wegenwerkerstentje drie meter boven de begane grond van de architecten, een kleine stelling bij Ekonomika, en de gesjorde konstruktie van de architecten van vorig jaar vinden we dit jaar bij Industria terug.

Door de luidsprekers komen nu geregeld meldingen van ploegen met een tekort aan lopers.

Vijf uur dan. De vrieskou begint uiteindelijk toch vat te krijgen op de

atmosfeer. Ik sta aan de grote bierent, verkleumd te wachten op Eugène Vissers, die een rekordpoging naar de snelste ronde gaat ondernemen. Eugène zit bij ploeg nummer 4, en telkens er eentje met dat nummer op de borst gespeld komt aangesneld, staan we klaar om aan te moedigen. Maar het wachten duurt lang, te lang, en dan heb ik er plots geen zin meer in. Vermoed stap ook ik maar eens op, en ik ben al bijna door het Begijnhof als ik uit de verre luidsprekersstem en het gejuich kan opmaken dat Vissers ten slotte toch gestart is. Even bekruip me een gevoel van spijt. Rekordpogingen — vooral geslaagde — zijn dingen waar een mens graag bij is. Doch de rust van de kasseien waarom ik eenzaam voortstroompel verzoek me weer met mijn lot, en even later groet ik zelfs vriendelijk een vroege (late?) buschauffeur.

Voor ik in bed kruip check ik nog even de laatste tussenstand (5 uur): Apollon staat eerste, met 372 rondes, en 2 rondes verder volgt VTK. Een eerste achtervolgend peleton met LBK, Industria en Ekonomika zit al op meer dan 7 rondes. Ik val in slaap.

VTK

De volgende morgen staat de wereld op zijn kop. Terwijl ik mijn roes lag uit te slapen is VTK over Apollon heen gesprongen, en hebben ze zelfs 5 rondes voorsprong genomen. Ik spring als de bliksem terug in mijn schoenen.

Ter plekke aangekomen wordt mijn eerste aandacht echter opgeëist door ekonomika-student Bob Verbeeck, ondervraagd door een sullige presentator van Signaal die waarschijnlijk nog niet eens weet dat de Rode Duivels 4 maanden geleden bijna wereldkampioen geworden zijn. Laat staan dat hij België's mindere goden zou kennen. De VTK'ers bijvoorbeeld.

Plotseling ontwaakt en door het dollé heen, zou je van hen kunnen stellen. De aanvoerder staat op een tafeltje en omdat alleen de eerste rijen supporters in staat zijn nog een glimp van de smalle loopgang op te vangen waarschuwt hij nu iedere keer de in steeds groter drommen aanrukkende ingenieurs wanneer ze hun aanmoedigingen moeten starten. Tussen twee fanaten in hoor ik zo eerst een keuvelend gesprek over logaritmen, en dan, plotseling, een hartverscheurend "VTK, VTK, VTK, ..." Enzovoort.

Seksisme

Bij Apollon is het entoesiasme al even groot, al staan zij wel in het verlies natuurlijk. En dan nog tegen VTK. Ze zouden wel sepuke kunnen plegen van de schaamte. "Maar 't is nog niet gedaan" brult er ene.

Het blijkt de tijdsopnemer te zijn, en hij heeft ook nog wat ander leuk in petto. Want in jullie naam vroeg ik uiteraard of Apollon ook dit jaar van plan is in de laatste uren alle meisjes langs de kant te laten? Hij kijkt verantwoordigd. Bij VTK doen toch ook geen meisjes mee zeker?

Dat is natuurlijk waar, maar bij VTK hebben ze dan ook nauwelijks meisjes, verp ik op. Daarom organiseren ze hun TD's trouwens meestal samen met een andere kring. Waarop hij dan opnieuw (magistraal — hij heeft me beloofd op mijn bakkes te slaan als ik dit laat publiceren): "Tja, ons probleem is natuurlijk dat er hier zoveel meisjes zitten". Aha!

Maar goed, zo blijft het spannend en op die manier kan de avond ongemerkt zijn intrede doen. Terwijl de twee kopploegen elkaar tot het uiterste opjagen — het is bijna zeven uur. Tijd meteen voor de mensen van Run Aid om op de tonen van 'We are the world' een prachtige dans ballonnen de hemel (en de toekomst?) in te sturen. Ballonnen van hoop, vooral dankzij de inspanningen van Romania, dat per gelopen ronde 10fr beloofde te betalen. Een initiatief dat navolging verdiende en ook kreeg.

Rest mij dan nog de slotceremonie. Met 'Chariots of Fire' (machtig toch weer?), VTK dat zich de longen uijtucht (Apollon in het verlies, wat een belofte voor volgend jaar — maar kon het nog sneller?) en opnieuw die vele, soms wat moizame fakkel.

Het is mooi geweest, zeer mooi zelfs dit jaar. En eigenlijk hoop je dan in stide dat het de volgende jaren ietsje minder wordt. Kan je later nog eens denken, God, 1986, dat was nog eens een jaar.

Lode Desmet

Eindrangschikking

Naam	Rondes
1. VTK	935
2. Apollon	931
3. Ekonomika	893
4. VRG	880
5. Landbouw	870
6. Industria	857
7. Wina	854
8. Lerkeveld	833
9. Thomas Morus	829
10. Cité	816
11. Ter Bank	807
12. Run Aid	806
13. Pauskollege	806
14. Germania	802
15. Politika-Readap	792
16. Archeoos	783
17. Heilig Hart	779
18. Medica	769
19. Med-Soc. Wet.	767
20. Romania	762
21. Klio-Hist.-Mecen.	760
22. Camillo Torres	759
23. Lukup	755
24. Dali-Rega	751
25. Psycho-Pedagogie	751
26. Geologie	748
27. De Salvatorianen	747
28. Heilige Geest	741
29. Katechetika	738
30. Bios	735
31. Chemika	731
32. Verplgk.-Vrijgez.	726
33. Apollonia	722
34. Merkator-LLK	689
35. Farna	665
36. 00000000000	002

EEN GESCHENK IS EEN FEEST OP ZICH!

Zeker als het geschenk van bij acco komt

"Wat zal ik kopen voor vader, moeder, nonkel Jules en tante Trees?"

Een eindejaarsprobleem.

Misschien kan een bezoeker aan acco je uit de nood helpen. In acco vind je een groot aantal artikelen die aan je geschenken de passende klasse en stijl geven.

Een rijk geïllustreerd kunstboek, een mooi-ogende vulpen, een stijlvolle aktentas... en zoveel meer.

Advertentie

acco

Het slechte werk in de betere kafees

U bent ontslagen, da's dan 100 fr

Iedereen kent ze wel: de "betere" kafees voor de "betere" student. De prijzen zijn er nog relatief laag, de service snel en verzorgd, het sfeertje vriendelijk: Domus, Erasmus, De Rector,... Die dus. Het publiek van die kafees vindt zichzelf dat tikkeltje beter dan de doorsnee-student, en toont dat ook graag. Jammers had er kunnen komen filmen.

Omdat Veto dat ook zo'n sympathieke plekken vindt, gingen we even een kijkje nemen achter de schermen. Gesprekken links en rechts leverden hopen geruchten op — het ene al wilder dan het andere —, maar er zijn ook harde feiten. Over één van die feiten willen wij het even hebben: de arbeidsomstandigheden van de jobstudenten.

Het is niet gemakkelijk om mensen aan de praat te krijgen over het zwart werk — of wat had je gedacht dat het anders was? — in die kafees. Vroegere werknemers hebben Leuven al verlaten, of praten er liever niet over. Mensen die er nu nog werken praten zeker niet: de vaste *garçons* zijn tevreden met hun werk, en de jobstudenten willen hun baan niet kwijt.

Daarom heeft Veto aan de mensen die wel praatte beloofd dat hun naam niet vermeld zou worden in dit artikel. Verschillende keren werden we gewaarschuwd dat de eigenaars "machtige mensen" zijn, en dat we moesten opletten. Verschillende studenten zullen vast andere "sterke verhalen" hebben — zelf beleeft of gehoord —, maar volledigheid streeft, we niet na.

Een eerste probleem is het loon. De kelners worden betaald op basis van het bedrag dat "hun" tafels die dag, avond of nacht opbrengen. Dat "percent" wil wel eens variëren, maar een goed kelner kan meer dan 200 fr. per uur verdienen. Kan, want het gebeurt meer dan eens dat je na een nacht werken nauwelijks 100 fr. per uur verdient hebt. Een informant kon zelfs na een heel avond en nacht werken bijbetalen: 's avonds was hij gewoon aan het werk gezet, zonder enige opleiding of tenminste een woordje uitleg over de dingen waar hij op zou moeten letten. Bij het uittellen

van "zijn" kas, en na de aftrek van de verschillende kosten, kon hij na 10 uur werk 100 fr. bijbetalen, de volgende dag hoefde hij niet meer terug te keren. Die verschillende kosten zijn op zijn zachtst uitgedrukt opgeschroefd te noemen: 150 fr. voor het naamkaartje, 350 fr. voor de portefeuille en 200 fr. voor de was van het hemd en de schort.

Je kan het geluk hebben dat de verhoudingen tussen de verschillende kelners niet gespannen zijn, maar heel vaak worden de studenten gepist door de vaste *garçons* — die laatste werken ook heel dikwijls in het zwart, naast een andere job of als stempeld werkloze... De solidariteit tussen de kelners is heel beperkt, en vaak wordt een nieuwe geboycot. In Erasmus zou de sfeer nu betrekkelijk goed zijn, maar vroeger ging het er ook daar vaak anders aan toe. Maar vooral Domus is berucht op dit gebied: de vorm van het kafee maakt het heel onoverzichtelijk. Een kelner neemt zo soms een bestelling op aan de tafel van een collega, iets wat "fataal" is. Bestellingen worden dubbel naar de keukens "doorgeroepen", of in een foute volgorde. Elke verandering komt op je nummer, en elke schotel die niet wordt afgehaald, betaal je zelf.

Bij die afrekening heeft meer dan één informant de indruk dat het steeds in zijn nadeel uitdraait, zelfs na een heel goede avond, bijvoorbeeld met veel eten of cocktails en foaien. Na hun

avond als kelner kunnen de studenten dan ook nog beginnen kuisen, *zonder* loon.

Personeel in de keuken of achter de "toeg" krijgt een vast loon, meestal 140 fr. of 150 fr. per uur. Ooit al van het minimumloon gehoord? Het werk in de keuken is zwaar en ongezond: denk maar eens hoe je handen eruit zien als je een hele avond afwisselend hete spaghetti en ijsblokjes in je handen hebt gehad. 's Ochtends kan je dan met detergent of soda en een schuursponsje ijzereen kommen be-ginnen schrobben.

De oorsprong van dit personeels-"beleid" is niet ver te zoeken. Als student ga je aan het werk na het invullen van een blad papier waarop je enkel je voorkeur kan uitdrukken wat betreft soort werk en urenregeling. Verder is er alleen een mondelinge afspraak in de stijl van "Je werkt van dan tot dan voor zo veel frank". Als de gerant het wil, ontslaat hij je zonder meer. Er is namelijk geen contract waarop de duur van de overeenkomst staat.

Je bent volkomen machteloos, want er is geen enkele schriftelijke overeenkomst afgesloten. Tenminste, je *denkt* dat je machteloos bent, want je hebt wel degelijk verhaalrecht. Maar wie zal als student de moeite doen om naar de rechtbank te stappen? Je bent blij dat de hele historie voorbij is, als het verkeerd gaat. En... je hebt te maken met machtige individuen. Eén van onze informanten werd zelfs door enkele potige kerels bedreigd, omdat hij (zich) te veel vragen begon te stellen.

De baas weet dat er voor elke student die hij ontslaat tien anderen klaar staan om zijn plaats in te nemen. Tien studenten die ofwel naïef genoeg zijn om met zich te laten sellen, of die gewoon het geld nodig hebben en bewust het risico nemen. Risiko's zijn er wel degelijk. Zo ben je als je niet ingeschreven bent niet gedekt tegen

Vier op 'n rij is moeilijk te spelen in sommige kafees. (Foto Jeroen Revalk)

arbeidsongevallen. In het geval van een inschrijving onder de 2 uren-regeling ben je alleen verzekerd als de werkgever zelf een speciale polis heeft afgesloten.

De zaak van het zwart werk in deze kafees sleept al jaren aan, en doet zo toch wel enkele vragers rijzen. Eerst en vooral wel de werknemers zelf: hoe is het mogelijk dat deze zo slecht op de hoogte zijn van hun rechten? Maar de vragen in verband met bepaalde instanties zijn dringender. Waar staat

de Arbeidsinspectie in heel deze zaak? Waar is de Inspectie van de Voedingswaren? Eén van onze informanten bekloeg zich over het gebrek aan hygiëne in de keuken van Domus — je mag er onder andere roken —, en op donderdag 20 november van dit jaar rende om 2 uur 's nachts nog een muis door datzelfde kafee. Dat niet iedereen die even grappig vond, spreekt van-zelf.

Geert Coene
Koen Van Muylen

Van etablissement tot etablissement

Wie een beetje gaat wroeten in de geschiedenis van bepaalde Leuvense kafees, komt steeds dezelfde namen tegen. Dat zo iets moet leiden tot bepaalde spanningen is nogal vanzelfsprekend; andere kafees zien niet graag een "imperium" in hun stad groeien, en binnen het "imperium" zelf bestaat er ook een grote kans op wrevel.

De centrale figuur in het verhaal van "onze" kafees is Cyriel Roten. Mensen die al langer in Leuven wonen, weten dat hij een bepaalde techniek heeft bij het uitbaten van zijn kafees. Eens ze echt goed draaien biedt hij ze namelijk te koop aan. *Universum* is er zo eentje.

Eén bepaalde afrekening of ontplofing binnen het imperium kan je nu nog gemakkelijk afleiden. Wie vorig jaar al in Leuven was, zal zich wel herinneren dat *Erasmus* toen zijn tienjarige bestaan vierde. Welnu, de oprichtingsakte van de PVBA Erasmus dateert van september 1982.

Raar? In theorie kan het gerust dat de PVBA toen werd opgericht bij overname na een faling of iets dergelijks. Maar het valt op dat nog twee andere kafees rond die tijd "ontstonden": *Domus* dateert van 30 augustus 1982, en *De Rector* van 7 september 1982. Niet toevallig zijn dat heel vergelijkbare kafees, zoals de rest van dit artikel duidelijk schetst.

Nog leuker wordt het wanneer je de "kapitaalbreng" in de kafees vergelijkt. Centraal staat natuurlijk Cyriel Roten, die het leeuwenaandeel van Domus (494.000 van het half miljoen maatschappelijk kapitaal) voor zijn rekening neemt. In Domus werd ook geld gestopt door zijn zoon en door de gebroeders Smets (Walter en Mark).

Walter Smets is de man die het meeste kapitaal in Erasmus stopte (225.000 fr. van de 250.000, Mark Smets bracht de rest in). Walter is de neef van Cyriel Roten. Interessant is dat Walter Smets ook *Tijl* bezat, tot de zaak na faillissement — op 30 november 1982! — onder nieuw beheer heropende. Overigens, zonder tot op deze dag één enkele jaarrekening op het handelsregister te deponeren...

De link met De Rector ligt iets "subjektiever". De Rector is een NV — wat dus meer vennoten vereist dan een PVBA — rond Joseph Corten, beter bekend als "Joske", die kelner was in... Erasmus en later ook *Tijl*.

De perfekte *cohabitation* van de twee "groten" tenslotte vind je in De Professor, opgericht in december 1981, dus een paar maanden vóór de rest. Het maatschappelijk kapitaal van 250.000 fr. werd netjes verdeeld tussen Cyriel Roten en Walter Smets.

Interessante parallellen vind je ook in de "geschiedenis" van de kafees. Voor belangrijke beslissingen is er een algemene vergadering nodig, in zo zie je bijvoorbeeld dat op 18 december 1982 Mark Smets ontslagen wordt als zaakvoerder van De Professor en van Domus. Op 5 januari van hetzelfde jaar is het de beurt aan Cyriel Roten: Ontslag in De Professor en in Domus. Terloops: Mark Smets wordt twee keer "op straat gezet", want op 10 oktober 1984 vind je zijn "tweede" ontslag.

Globaal gezien worden de kafees — eens ze opgestart zijn — gedelegeerd aan jongeren: Filip Tack (niet-statutair zaakvoerder van Erasmus), Cydi Roten (de zoon van Cyriel) samen met zijn moeder in Domus, Yolande Jeanine Roten en Luc Deschouwer in De Professor. □

Nieuw programma Informatiekunde in L&W Studenten stemden tegen

Vorig jaar stelde de fakulteitsraad van Letteren & Wijsbegeerte (L & W) vast, dat steeds minder studenten zich inschrijven voor een richting binnen hun fakulteit. De oorzaak van die evolutie zocht men in de beperkte afzetmogelijkheden op de arbeidsmarkt voor afgestudeerden van L & W. Om die evolutie tegen te gaan, bleek het dan ook noodzakelijk dat deze studies in de toekomst meer beroepsmogelijkheden zouden bieden. Daarbij werd in de eerste plaats gedacht aan afzet in het bedrijfsleven.

De programma's van Japanologie en Sinologie werden daartoe vorig jaar reeds vernieuwd. Met betrekking tot de programma's van andere richtingen startte Ludo Melis (verbonden aan het department Linguïstiek-romaanse filologie) een tijdje later met een werkgroep "Aktualisering van het onderwijsaanbod", die samen met de studentenvertegenwoordigers zo onderzoekte, hoe de programma's van romaanse en germaanse filologie beter op het bedrijfsleven zouden kunnen worden afgestemd.

Op de volgende fakulteitsraad in mei verscheen Ludo Melis reeds met een voorstel tot aanpassing van het programma Linguïstiek, zonder dat de studentenvertegenwoordigers ooit uitgenodigd waren om daaraan mee te werken. Na protest van de studenten werd beloofd dat ze op de volgende vergaderingen zouden uitgenodigd worden. Groot was dan ook hun verbazing, toen ze op de eerste POC-vergadering (Permanente Onderwijs Commissie) van dit akademiejaar vernamen dat het voorstel voor een nieuw programma 'Informatiekunde' kant en klaar was. Men had hen met andere woorden stiltzweigend in de

kou laten staan.

Het programma 'Informatiekunde' is een optie naast de aggregatieopleiding. Het heeft evenwel niet hetzelfde statuut als de aggregatieopleiding, die je een diploma aflevert waarmee je het beroep van leraar mag uitoefenen. Het programma 'Informatiekunde' daarentegen levert geen echt diploma op (het oprichten van nieuwe getuigschriften en diploma's is momenteel namelijk niet mogelijk door de besparingsmaatregelen), maar het vakpakket zou wel apart vermeld worden op het diploma germaanse of romaanse filologie, ofwel in een attest, uitgereikt door de vakgroep.

Je moet het tijdens je licentiejaren volgen, want vanwege zijn attestatuut kan het niet als vijfde jaar gevolgd worden.

Het programma omvat drie pakketten van vakken: Taalvaardigheid, Informatika en Taal, Initiatie in economie en recht.

Op de volgende P.O.C.-vergadering van germaanse filologie kreeg het programma een gunstig advies, ondanks de tegenstemmen van de studentenvertegenwoordigers.

Ze kunnen er zich namelijk niet mee verzoenen, dat ze uitgesloten zijn geweest van de opstelling van het programma.

Bezwaren

Ze hebben bovendien ook een aantal bezwaren tegen de inhoud ervan. Zo zou het programma studenten filologie voorbereiden op het bedrijfsleven, maar de vakken die nu in het programma opgenomen zijn, zijn daartoe ofwel te theoretisch ofwel te beperkt. Zo zit er een cursus 'Formele Logika' in het pakket om de studenten te leren 'redeneren'. De studenten vinden dat niet slecht op zichzelf, maar ze vragen zich wel af of dat nu een efficiënte voorbereiding is op het bedrijfsleven. Bovendien zijn de vakken Recht en Economie uit het pakket slechts essentiële inleidingen, die je zelf

met een grondiger studie zou moeten aanvullen, wil je een serieuze kans krijgen in een bedrijf.

Ook de professoren geven toe dat de inhoud van bepaalde vakken, overgenomen uit reeds bestaande programma's, gewijzigd moeten worden, om daadwerkelijk afgestemd te zijn op het bedrijfsleven. Hoe die vakken er na een wijziging zouden uitzien, wordt echter nog niet meegedeeld. De studentenvertegenwoordigers vinden dan ook dat ze iets wat ze nog niet kennen, niet kunnen goedkeuren.

De studenten vragen zich ook af of het niet beter zou zijn de opleiding germaanse/romaanse filologie zelf interessanter te maken, in plaats van deze opleiding een programma toe te voegen, waar niet van bewezen is, dat er werkelijke vraag naar is vanwege de bedrijven.

Ze zien de vraag ook ruimer. Binnen de humane wetenschappen zijn er namelijk een aantal fakulteiten (onder andere L & W), die in verhouding tot het aantal studenten te veel geld besteden aan hun personeel, terwijl andere richtingen door overbevolking (onder andere Rechten en Economie) nood hebben aan meer geld en meer personeel. Wegens de besparingsmaatregelen krijgt de groep humane wetenschappen echter niet meer geld dan de vorige jaren het geval was. Men zou er dus moeten toe komen binnen L & W een aantal vakken te schrappen, zodat deze andere kunnen overvloeien naar de andere, overbevolkte richtingen. Door het oprichten van nieuwe programma's doet men echter het tegenovergestelde. De vakken die in dat programma zijn opgenomen kunnen later niet meer geschrapt worden, want dan valt het nieuwe programma weer helemaal in duigen.

Het programma 'Informatiekunde' zal nog besproken worden op de fakulteitsraad van 4 december en op de Akademische Raad van 8 december.

Carla Rosseels

Moet er nog les zijn? Staking een succes

Vorige donderdag werd de stakingsoproep in twaalf fakulteiten massaal opgevolgd. In enkele fakulteitskringen werd er vrijdag én maandag verder gestaakt. En er is opnieuw een staking gepland, een driedaagse dan nog wel. Leuven vol stakers: een overzicht.

Direkt na de nationale studentenbetoging op 16 oktober werd er door het nationaal aktiecomité voorgesteld om in de verschillende fakulteiten een staking te organiseren. De oproep werd goed opgevolgd en uiteindelijk beslisten twaalf fakulteitskringen om op 27 oktober te staken.

Wat hierin wel te betreuren valt, is de dreigende kloof tussen de kringen van Leuven en die van Heverlee, met name Wetenschappen en Toegepaste Wetenschappen. Deze laatste blijven ver achterop wat betreft de werking en mobilisering rond de studentenakties. Willen zij de boot van het huidige studentenprotest niet missen, dan is het dringend gewenst dat er ook daar hard gewerkt wordt aan een intense informatiekampagne en aan een daadwerkelijke raadpleging van de basis. Dat dit mogelijk is, bewijst de fakulteit der Rechten, die sinds mensenheugenis niet meer tot staken te bewegen was, maar vorige week wel meestaakte. Een eervolle vermelding dus. In Pedagogie en Rechten werd de staking opgeleurd met een alternatieve les rond de democratisering van het onderwijs, waar niet alleen professoren maar ook

studenten een inbreng hadden. Globaal werd de stakingsoproep massaal opgevolgd. Leuk was dat: lege auditoria en hier en daar een stakingspiket. Het academisch leven lag nagenoeg volledig lam.

Zoiets smaakt naar méér, moeten ze op de kampus Letteren en Wijsbegeerte gedacht hebben. Deze zes fakulteitskringen — Germania, Romania, Historia, Klio, Archeologie, Eeos — beslisten spontaan om de staking vrijdag verder te zetten. Daarmee betoonden ze hun solidariteit met de bezetters van het rektorat (zie elders) en als klap op de vuurpijl werd zondag beslist om de staking ook maandag verder te zetten. Ook een bank vooruit dus.

Deze spontane opwelling en aanzet tot verdere actie vanwege L&W lijkt nu een schoolvoorbeeld voor de andere fakulteiten te worden. Er wordt namelijk voorgesteld aan de kringen om een driedaagse staking te organiseren. Die zou dan doorgaan op donderdag 4, vrijdag 5 én maandag 8 december. Deze eendatum werd gekozen omdat op maandag Akademische Raad vergadert en vanuit de studentenfractie zullen de eisen bekend gemaakt worden, en zal de academische overheid daaromtrent een duidelijk standpunt gevraagd worden. Het lijkt er sterk op dat het voorstel van een driedaagse staking het inderdaad haalt. Bij het ter perse gaan is er in enkele fakulteiten al een referendum geweest en reeds 11 kringen keurden het voorstel met een

verpletterende meerderheid goed. de andere kringen nemen eerstdaags een beslissing.

Er is iets veranderd in Leuven: de regeringsmaatregelen gaan voor velen net iets te ver en de aktiebereidheid is groot. Meer nog: hoe radikaler de akties worden, hoe entoesiaster en massaler de studenten deelnemen. Het studentenprotest en de akties kenden vorige week een ongekend hoogtepunt. En vooral: het protest heeft een duidelijke inhoudelijke opvulling. Terwijl er over het academische leven een volstrekte windstilte heerst, raast de orkaan 'Demokratisering van het Onderwijs' door Leuven. Het ziet er bovendien niet naar uit dat de storm in de nabije toekomst zal gaan luwen.

Marc Sys

Oproep

Personen die de laatste week tijdens de studentenakties het slachtoffer geworden zijn van het geweld van de rijkswacht en/of valse beschuldigingen aangesmeerd kregen, gelieve zich te kenbaar te maken op Sociale Raad, 's Meiersstraat 5. Ook alle personen die daarvan kunnen getuigen, kunnen op bovenstaand adres terecht voor verdere bespreking. Om gezamenlijk onze democratische rechten te kunnen verdedigen en om individuele vervolgingen van de rijkswacht te verhinderen, is het absoluut noodzakelijk dat de krachten gebundeld worden.

Romania

- vrijdag 5 dec-7 dec: Parijsreis
- di 16 dec: kaas en wijnavond & kerststuf, in Broadway

Landbouwkring

- Donderdag 4 december, 20.00u: Algemene Raad in Li.00.42.
- Maandag 8 december, 21.00: bekervoetbal jongens LBK-VTK in het sportkot.
- Maandag 8 december, 22.00u: Bekerbasketbal meisjes LBK-Alfa/Dali. In het sportkot.
- Donderdag 11 december, 20.30u IAAS-avond: verslag over het seminarie "Zure regen" in Duitsland en het seminarie "Boergondië" in Frankrijk. In Li.00.42.

AGENDA

Samenstelling: Jozef Bollens

Donderdag 4 december

- 19.00 u. **LEZING De menselijke vruchtbaarheid en haar toekomst** door I. Brosens in Grote Aula
- 20.15 u. **VIDEO & DEBAT Splitstechnologie, vloek of zegen?** in Industr. Beleid, Celestijnenlaan 300, 4de verd. Inkom gratis. Org. Ingenieur & maatschappij
- 20.00 u. **KONSERT Van Bach tot ...** orgelconcert met orkest, met werk van Händel en Bach in Begijnhofkerk. Inkom gratis. Org. VTK
- 20.00 u. **TONEEL Measure for Measure** van Shakespeare, door ETG, Cambridge, in Minnepoort. Inkom gratis. Org. Germania
- 20.00 u. **KONCERT Herdenking Dom Jozef Kreps** m.m.v. G. Huybens, J. Verdin, Koristen van Keizersberg, Gregoriaans koor van Leuven, in Abdijkerk Keizersberg. Inkom 100,-. Org. Keizersberg
- 20.00 u. **LEZING Schilder- en beeldhouwkunst rond de eeuwwisseling** door Marc Lambrechts in AV. Inkom 100/120. Org. Amarant
- 20.30 u. **VIDEO Framed youth** in JAC, Amerikalaan 3. Org. Homocentrum DE Roze Drempel
- 20.30 u. **TEATER** Maatschappij Discordia; Ritter, Deze, Voss. Org. 't Stuc

Maandag 8 december

- 20.00 u. **TEATER Elizabeth, als het ware toevallig een vrouw** van Dario Fo door Internationale Nieuwe Scene in Stadsschouwburg. Inkom 80 tot 260. Org. CC
- 20.00 u. **FILM Opera en film: Tales of Hoffman** (Powell en Pressburger) in Vlaamse Leergangen, inkom 80/100. Org. DAF/tStuc
- 22.30 u. **FILM Opera en film: Ludwig** (H.J. Syberberg) in Vlaamse Leergangen, inkom 80/100. Org. DAF/tStuc
- 20.00 u. **FILM Opera en film: Casta Diva** (E. De Kuyper) in Vlaamse Leergangen, inkom 80/100. Org. DAF/tStuc
- 20.15 u. **VOORDRACHT Elementaire en communicatieve functies bij centraal motorisch gestoorde** door G. Van Steenhuyze in Psych. Inst. Org. Leuvense Logopedische kring
- 22.30 u. **FILM Opera en film: Dreigröschener** in Vlaamse Leergangen, inkom 80/100. Org. DAF/tStuc

Woensdag 10 december

- 10.00 u. **JOBINFORMATIEDAG** met vertegenwoordigers van verschillende tewerkstellingssektoren aan meer dan 50 stands, in Universiteitshal. Org. Koördinatiecommissie Plaatsingshulp
- 19.30 u. **MUZIEK Oona** gevarieerd songprogramma in De Spuyse
- 20.00 u. **LEZING Commentaire talmidique: sur l'humilité** door Prof. Emmanuel Levinas (Parijs) in Grote Aula. Org. Fak. Godsgeleerdheid
- 20.00 u. **LEZING Het landbouwbeleid van de EEG**, met Prof. Tollens en iemand van het algemeen boerensyndikaat, in Dekenstraat 2, lok. 01.40, org. WAEK
- 20.00 u. **DEBAT Palestina-avond** met D. Van Duppen en L. Seuntjens (dokters van de PVDA) in Aud. Ves. Inkom gratis. Org. PVDA-MLB-AIB
- 20.00 u. **FILM Opera en film: Metropolis** (F. Lang) in Vlaamse Leergangen, inkom 80/100. Org. DAF/tStuc
- 20.30 u. **KERSTKONCERT Koor Cantecleer** o.l.v. Frans Tits en diverse solisten in St.-Jan-de-Doperkerk, inkom 100/150. Org. UP
- 22.30 u. **Opera en film: Babel Opera** (A. Delvaux) in Vlaamse Leergangen, inkom 80/100. Org. DAF/tStuc

Donderdag 11 december

- 10.00 u. **FILM The Killing Fields** in Aud. Michotte (Psych. Inst.). Org. Basisgroep geweldloze weerbaarheid
- 20.00 u. **LEZING Toegepaste kunsten tijdens het fin de siècle** door Frank Schiltkat in Aud. Ves., inkom 100/120. Org. Amarant
- 21.00 u. **OPTREDEN The Mighty Lemon Pops** in 't Stuc. Org. 't Stuc
- 22.00 u. **FILM Silkwood** in Aud. Michotte (Psych. Inst.). Org. Basisgroep geweldloze weerbaarheid

ZOEKERTJES

- Verloren: KUL-agenda in omgeving van L&W of Centrale Bib. Terug te bezorgen bij Petra Lernout, Jozef II-straat 52.
- Verloren: grijsblauwe hoes van fototoestel Canon 170, vrijdagavond ca 17.00u aan station of Maria-Theresiastraat (bij studentenbetoging). Terugbezorgen op redactie Veto (beloning!).
- Verloren: leren handschoenen zondagav. Allicht op het Fochplein - begin Tiense. Genaamtekend. Terug: Fochplein 17 K. Ruiters. Bedankt. (Koude handen wachten vol ongeduld om de uwe, vinder, te schudden.
- Nancy Vandenberg, ik heb je sportkaart gevonden. Kom ze maar eens halen in De O.L. Vrouwestraat 12, Leuven. Bellen voor Erik (na 20 uur).

- Te koop: TI 59 met 30 magnetische kaarten en printer/ Videopak schaaakmodule. Koen Adriaenssens, Waversebaan 220, Heverlee. Tel. 22.74.01. Prijzen o.t.k.
- Te koop: Conic-autoreserve Radiocassette, 2x12W wegens aankoop Hifi-keten. Vraagprijs 3000 BF. Jean-Pierre. Naamsestwg. 87 na 20u
- Te koop: gasradiator 3Kcal met termostaat 2000F. Kookfornuis-Oven-termostaat-gas 2500F. Bedkanape 2 p. 1500F. Tel. 016/20.10.78. 's avonds.

VRG

- donderdag 4 dec: Sint-TD in Manhattan

Zouden die mannen niet weten waar de C&A is?

(Foto Carl Govaerts)

O N D E R P R O F E S S O R E N

of het ook op "floppy" mag, die scriptie! Jéezes!